

Odwaga Miłosierdzia
dla nowego zapachu misyjnego

ZGROMADZENIE
SIÓSTR MIŁOSIERDZIA
ŚWIĘTEGO WINCENTEGO A PAULO

27 września 2015

Drogie Siostry,

*Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa
niech zawsze będzie z nami!*

W Uroczystość świętego Wincentego z radością przedstawiam Siostronom Dokument Międzykonwentowy: ***Odwaga Miłosierdzia dla nowego zapachu misyjnego***. Jest on owocem naszych modlitw, działania Ducha Świętego i refleksji członkiń Konwentu Generalnego 2015, które w dużej mierze korzystały z wkładu Konwentów Domowych i Prowincjalnych.

Jesteśmy wdzięczne Komisji Redakcyjnej Konwentu za opracowanie pierwszej wersji Dokumentu, którego dalszą redakcją zajęły się członkinie Rady Generalnej, uzyskując jego obecną formę.

Zapraszam Siostry do zapoznania się z jego treścią, modlenia się nim i korzystania z niego jako konkretnego źródła dla dzielenia wspólnotowego, opracowania Projektów Wspólnotowych i Prowincjalnych w okresie międzykonwentowym 2015-2021. Oby ten Dokument był cennym narzędziem, które pomoże pogłębić zrozumienie

naszego wincentyńskiego charyzmatu. Niech ukazane wyzwania umacniają naszą wspólną pasję przejawiającą się w służbie! Mamy nadzieję, że Dokument ten pomoże nam przeżywać razem, w pełni nasze powołanie Siostry Miłosierdzia jako autentycznych służebnic Ubogich.

Wpatrzone w Chrystusa, przez wstawiennictwo naszej Świętej Matki i naszych świętych Założycieli, prosimy Pana, by napełnił nas łaskami, których potrzebujemy, aby ODWAGA MIŁOSIERDZIA dla NOWEGO ZAPAŁU MISYJNEGO stała się żywą rzeczywistością.

Serdecznie złączona z wami w modlitwie,

Siostra Kathleen Appler
Siostra Miłosierdzia

Wprowadzenie

W Konferencji z 24 sierpnia 1659, w której znajduje się treść Karty Sióstr Miłosierdzia, święty Wincenty kładzie nacisk na radykalizm ich powołania: *„Skoro zajęcia zobowiązują je do pozostawania większą część czasu poza domem i wśród świata, a często całkiem same, powinny też posiadać więcej doskonałości niż te, które są zatrudnione w szpitalach i w innych podobnych miejscach, skąd tylko rzadko wychodzą”*.

Słowa się zmieniają, wyrażenia ewoluują, ale również dzisiaj jesteśmy wezwane do radykalnego życia Ewangelią w świecie, na sposób świętego Wincentego i świętej Ludwiki, którzy potrafili połączyć pasję dla Chrystusa z pasją dla Ubogich.

Na tę samą drogę prowadzą nas słowa Papieża Franciszka, gdy zaprasza do *„wyjścia z własnej wygody i zdobycia się na odwagę, by dotrzeć na wszystkie peryferie potrzebujące światła Ewangelii”* (*Evangelii Gaudium*, 20).

Temat: „**Odwaga Miłosierdzia dla nowego zapachu misyjnego**”, mógłby być słowami świętego Wincentego streszczonymi w zawołaniu: **Bądźmy Zgromadzeniem, które wychodzi!** Refleksja Konwentu wyraźnie pokazała, że Siostry Miłosierdzia pragną odpowiedzieć na Boży zamysł względem nich: trwać w Chrystusie, kochać, służyć, żyć z najuboższymi i iść razem na peryferie świata.

Jednomyślnie, członkinie Konwentu wyraziły z mocą **ważne przekonania**, istotne dla przyszłości Zgromadzenia:

- ✓ Powracać nieustannie do **Ewangelii**.
- ✓ Być Zgromadzeniem „wychodzącym i powracającym” na **peryferie**.
- ✓ Przeżywać **bliskość** z wykluczonymi, ofiarami wszelkich form przemocy.
- ✓ Prowadzić styl życia, który świadczy o bardziej radykalnym, **ewangelicznym ubóstwie**.

- ✓ Wnosić więcej **prostoty** i **radości** w nasz **sposób bycia** we wspólnocie.

Zasadnicze znaczenie tych przekonań skłoniło nas do pójścia jeszcze dalej i postawienia pytań:

- Od jakości życia duchowego, misyjnego i siostrzanego Wspólnot zależy przyszłość Zgromadzenia. Co należałoby ożywić?
- Czego nam brakuje, by być jeszcze bliżej naszych braci i sióstr naprawdę ubogich?
- W jaki sposób możemy lepiej koordynować wysiłki na rzecz ofiar współczesnych form niewolnictwa i osób dotkniętych jednocześnie wieloma formami ubóstwa?
- Co święty Wincenty i święta Ludwika zaproponowałyby w nowej Konferencji, byśmy były autentycznymi służebnicami w XXI wieku?

Miejmy odwagę odnowić nasze serca, nasze odpowiedzi, odnowić ze śmiałością nasze miłosierdzie dla nowego zapachu misyjnego.

Styl życia dynamizowany przez Ewangelię

„Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem” (J 14,6).

Zażyła więź z Chrystusem

Jesteśmy przekonane o konieczności nieustannego czerpania z Ewangelii, aby pozwolić się przemieniać przez Chrystusa, dzień po dniu*.

By otrzymać od Chrystusa odwagę Miłosierdzia, powinniśmy podtrzymywać pragnienie spotkania Go i wchodzenia coraz bardziej w głębką, zażyłą relację z Nim.

Dlatego też, **MIEJMY ODWAGĘ** bardziej:

- pielęgnować życie wewnętrzne za przykładem Jezusa, który się usuwał w ciszę, by się modlić i szukać woli Ojca,

---

*Synteza odpowiedzi Konwentów Prowincjalnych

- kontemplować razem Chrystusa w Ewangelii, by budować dzień po dniu Wspólnotę wiary,
- intensyfikować dzielenie się Słowem Bożym i doświadczeniem wiary, z prostotą i spontanicznością,
- pogłębiać znaczenie liturgii, by lepiej celebrować naszą wiarę.

Relacje przeniknięte wartościami ewangelicznymi

Relacje skupione na Jezusie Chrystusie, pozwalają nam być wiarygodnymi świadkami miłosierdzia i czułości Boga*.

W miarę jak pielęgnujemy duchowość komunii wyrażającą się poprzez szacunek i poważanie drugiego, przebaczenie i miłosierdzie, współczucie i życzliwość... nasze relacje stają się wzajemnym wsparciem i siłą ewangelizacyjną.

MIEJMY ODWAGĘ w prawdzie:

- patrzeć w duchu wiary na osoby, wydarzenia, stworzenie,
- otwierać serce i przezwycięzać lęki, by przyjmować różnice,
- poświęcać czas na wzajemne słuchanie i mówienie,
- iść razem z naszymi braćmi i siostrami, Ubogimi, pozwolić się przemieniać. Oni są „naszymi Panami i Mistrzami”,
- dokonywać zdecydowanej zmiany naszych przyzwyczajeń dotyczących konsumpcji, by w sposób etyczny korzystać z zasobów ziemi.

Życie prostsze dzięki Ewangelii

Miłość Chrystusa przynagla nas do bycia autentycznymi służebnicami i misjonarkami Ewangelii oraz daje odwagę, by wybierać i przyjmować prostszy styl życia, w solidarności z naszymi braćmi i siostrami, Ubogimi*.

Życie prostsze dzięki Ewangelii przejawia się w pokornym, autentycznym i radosnym sposobie bycia i działania.

MIEJMY ODWAGĘ z przekonaniem:

- podejmować regularną i śmiałą rewizję naszego sposobu życia w świetle Ewangelii i ducha naszej Karty, jako wezwanie do większej spójności,
- upraszczać struktury, usuwać z naszych osobistych i wspólnotowych przestrzeni to, co zbędne,

- przełamywać zewnętrzne i wewnętrzne bariery będące przeszkodą dla dyspozycyjności i wielkoduszności,
- praktykować odpowiedzialność osobistą i wspólnotową w używaniu dóbr materialnych, w tym środków komunikacji społecznej,
- wspólnie opracowywać i dokonywać ewaluacji budżetów odzwierciedlających prosty styl życia, bliższy stylowi życia Ubogich.

Zapał misyjny inspirowany Miłosierdziem

„Idź i ty czyń podobnie” (Łk 10,37).

Odwaga Miłosierdzia dzisiaj

Jezus jest źródłem odwagi Miłosierdzia. To On daje nam moc do bycia odważnymi, do przekraczania lęków, by głosić Dobrą Nowinę Ewangelii. Jest to wezwanie do nowego spojrzenia, do większej otwartości na zmiany i nowe horyzonty*.

Pasja dla Chrystusa karmi i pobudza naszą pasję dla Ubogich; ukierunkowuje postawy i wybory oraz wymaga nawrócenia ducha i serca.

Dlatego **MIEJMY ODWAGĘ** zdecydowanie:

- wyostrzać codziennie nasze spojrzenie, by znajdować naprawdę Ubogich,

- rozwijać wielkie zaufanie do Bożej Opatrzności,
- porzucać rutynę, zabezpieczenia, wygodę, uprzedzenia,
- ożywiać pasję dla Ubogich i iść jeszcze dalej, by wynajdować nowe sposoby służenia.

Nowy zapach misyjny

Czuźne i uważne na znaki czasu, by rozeznawać i demaskować głębokie przyczyny ubóstwa, biorąc pod uwagę pojawianie się jego nowych form, jesteśmy wezwane do dawania skutecznych, nieustraszonych, a nawet ryzykownych odpowiedzi wymagających odwagi Miłosierdzia*.

By ożywić ten zapach misyjny, z ufnością kontynuujemy nasze zaangażowania na drogach już znanych oraz z entuzjazmem i wielkodusznością podejmujemy nowe.

MIEJMY ODWAGĘ stanowczo:

- realizować proces rozeznawania dla skutecznej rewizji dzieł, co pozwoli pójść na peryferie,
- dokonywać rewizji swoich wyborów, decyzji, zaangażowań w świetle Słowa Bożego, Nauki Społecznej Kościoła i Wskazań Zgromadzenia,
- praktykować sprawiedliwość i zajmować stanowisko przeciw wszystkiemu, co zagraża życiu, prawom i godności człowieka,
- podejmować wraz z innymi walkę z przyczynami nędzy oraz rozwijać działania zapobiegawcze i uświadamiające,
- wchodzić bardziej w środowisko życia najuboższych, dotkniętych jednocześnie wieloma formami ubóstwa,
- dokonywać reelektury zaangażowań misyjnych wraz ze współpracownikami,
- angażować się w dialog międzyreligijny tam, gdzie jesteśmy.

Wspólne zaangażowania dla przezwyciężenia współczesnych form niewolnictwa

Z kreatywnością szukać nowych sposobów służenia. Mieć odwagę wyjść poza siebie, opierać się przeszkodom, które hamują dyspozycyjność, by iść na peryferie i do trudnych miejsc*.

Wszystkie Prowincje stoją w obliczu współczesnych form niewolnictwa.

Jak daleko pragniemy być solidarne z braćmi i siostrami, którzy są ich ofiarami? Czy będziemy miały odwagę pójść jeszcze dalej w naszym zaangażowaniu się w ich służbie?

MIEJMY ODWAGĘ zdecydowanie:

- wybrać w każdej Prowincji konkretne zaangażowanie, które przyczyni się do walki ze współczesnym niewolnictwem,
- zintensyfikować pracę w sieci na wszystkich płaszczyznach – szczególnie między prowincjalnej i międzynarodowej – w celu

ułatwienia służby, we współpracy z Rodziną Wincentyńską oraz z innymi, na rzecz obrony i integracji migrantów, uchodźców oraz ofiar niewolnictwa,

- otwierać wspólnoty międzyprovincialne w głównych miejscach imigracji,
- interesować się bardziej zaangażowaniem Zgromadzenia w ONZ, aktywniej uczestnicząc w wymianie informacji między Prowincjami i Siostrami obecnymi w tej instytucji.

Zgromadzenie ubogacane zaangażowaniem wszystkich

„Aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał” (J 17,21).

Duch komunii w Zgromadzeniu między- narodowym

„Prawdziwe Siostry Miłosierdzia, by dobrze spełnić to, czego Bóg od nich oczekuje, powinny stanowić jedno... Przez więź z Trójcą Świętą powinniśmy być jednym sercem i działać w jednym duchu, tak jak trzy Osoby Boskie”.

(Święta Ludwika, Pisma duchowe A.85, str. 764)

Ponieważ miłość Chrystusa jest powszechna, nasza służba Chrystusowi w Ubogich wzmacnia ducha komunii i przynależność do Zgromadzenia międzynarodowego.

Z tej racji MIEJMY ODWAGĘ:

- być dyspozycyjnymi, by iść tam, gdzie Bóg nas posyła,
- otwierać się bardziej na wymiar międzynarodowy: dowartościujmy różnice jako bogactwo, intensyfikujmy dialog międzykulturowy w postawie słuchania i szacunku, ułatwiamy naukę języków...
- dziękować za udział Sióstr starszych i chorych w misji Zgromadzenia oraz opierać się na ich mądrości, modlitwie i ofierze,
- udostępniać środki w ramach dzielenia międzyprovincialnego: kompetencje, doświadczenia, inicjatywy, zasoby, formację...
- używać środków informacyjnych danych do naszej dyspozycji w Zgromadzeniu, dla lepszego, wzajemnego poznania.

Drogi dla rozwijania uczestniczenia wszystkich

„Zgromadzenie jest dziełem złożonym przez Boga w wasze ręce... to skarb, który macie pod opieką...”

(Święty Wincenty, Coste IX, str. 686)

Zgromadzenie proponuje wiele dróg (Projekty Wspólnotowe i Prowincjalne, Wskazania Prowincjalne, Plany Formacji, konsultacje...), aby sprzyjać współodpowiedzialności, uczestniczeniu i zasadzie pomocniczości na wszystkich płaszczyznach. W naszej lokalnej, prowincjalnej, międzyprovincialnej i generalnej rzeczywistości,

MIEJMY ODWAGĘ :

- przyswajać sobie z większym przekonaniem środki proponowane przez Konstytucje i Statuty,
- wzmacniać dialog w klimacie wolności i zaufania,
- przyjmować postawę Chrystusa Sługi, by sprawować władzę jako służbę, która

wyzwała w drugim to, co w nim najlepsze,

- okazywać więcej zaufania, by delegować odpowiedzialność Siostronom oraz współpracownikom,
- informować i zdawać sprawę z powierzonej misji,
- dokonywać we wspólnocie reelektury *Przewodnika dla Siostry Służebnej*, by wzmacniać znaczenie „życia razem” i odpowiedzialności każdej Siostry za wspólne budowanie.

Żywotność charyzmatu Zgromadzenia i jego powołania misyjnego

„Nie jestem ani tutejsza, ani tamtejsza, ale należę tam, gdzie spodoba się Bogu mnie posłać”.

(Święty Wincenty, Coste IX, str. 11)

Wszędzie, gdzie jesteśmy, niezależnie od pełnionej służby, każda z nas jest misjonarką.

Dla podtrzymania żywotności płomienia charyzmatu, stymulowania odwagi misyjnej oraz odpowiadania na wyzwania naszych czasów, **MIEJMY ODWAGĘ** kontynuować wysiłki, aby:

- czuwać, aby formacja nie była tylko przekazywaniem wiedzy, ale okazją kształtowania silnych przekonań i utwierdzania się coraz bardziej w powołaniu Siostry Miłosierdzia,
- włączyć do formacji początkowej zagadnienie Misji ad gentes, ponieważ są one w sercu powołania Sióstr Miłosierdzia,
- sprzyjać formacji Sióstr Służebnych, by je wspierać w ich misji,
- studiować we wspólnocie dokumenty Zgromadzenia i Kościoła oraz dzielić się ich bogactwem,
- proponować więcej formacji wincentyńskiej osobom pracującym z nami: personelowi, wolontariuszom, współpracownikom...

Każda Siostra jest odpowiedzialna za włączenie się w Duszpasterstwo Powołań i za dawanie

świadczenia o swojej radości z całkowitego oddania się Bogu we Wspólnocie.

Dlatego **MIEJMY ODWAGĘ** wielkodusznie:

- wzmacniać kulturę powołania poprzez świadectwo, które przyciąga i ewangelizuje,
- otwierać nasze Wspólnoty, by umożliwić młodym czas na dzielenie się, modlitwę i konkretną służbę Ubogim; towarzyszyć im oraz odczytywać wraz nimi ich doświadczenie wiary i służby,
- angażować się w sposób bardziej aktywny w duszpasterstwo młodzieży oraz rodzin, w ramach parafii, ruchów...
- uczestniczyć w Nowej Ewangelizacji poprzez duszpasterstwo i posługę miłosierdzia, głoszenie miłości Boga do maluczkich.

*Maryjo, Dziewico i Matko...
Gwiazdo nowej ewangelizacji,
pomóż nam zajaśnić
świadectwem
komunii,
służby,
żarliwej
i ofiarnej wiary,
sprawiedliwości
i miłości
do ubogich,
aby radość Ewangelii
dotarła aż po krańce ziemi,
i żadne peryferie
nie zostały pozbawione jej światła.
Matko żywej Ewangelii,
źródło radości dla maluczkich,
módl się za nami.
Amen. Alleluja!*

(Ewangelii Gaudium, 288)